

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3228/2018. (VII. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.081/2017/7. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.075/2016/5/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 22.P.22.844/2014/23. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselőjén (dr. Gaudi-Nagy Tamás, 1095 Budapest Gabona utca 10. II. emelet 1.) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.081/2017/7. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.075/2016/5/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 22.P.22.844/2014/23. számú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel a hivatkozott bírósági ítéletek az indítvány szerint sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint 2007 decembere és 2009 áprilisa között több országgyűlési képviselő ingatlana, szórakozóhelyek és egy jegyiroda ellen követtek el támadást, 2007. december 11-én pedig a Hír Televízió egy korábbi munkatársát bántalmazták ismeretlenek. Az ügyekben a nyomozást a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI), majd a Központi Nyomozó Főügyészség (a továbbiakban: KNYF) folytatta. Az ügyekben először 2009. április 9-én adott ki sajtóközleményt a KNYF, amelyben négy ember őrizetbe vételéről tájékoztatott, akiket többek között terrorcselekmény, emberölés előkészülete, valamint robbanóanyaggal visszaélés és lőszerral visszaélés bűntette elkövetésével gyanúsítottak. Ezt követően is folyamatosan tájékoztatta a KNYF a közvéleményt a nyomozás állásáról, így pl. 2009. május 15-én „Őrizetben a bombagyáros” címmel jelent meg egy főügyészi sajtóközlemény az újabb őrizetbe vételről – ismertetve abban a gyanúsítás okát és körülményeit. 2009. június 4-én pedig „Ügyészségi eljárás a dr. Szilvási György sérelmére elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban” címmel adott ki közleményt az ügyészség. Az indítványozót 2009. június 17-én tartóztatták le, és a másnap kelt sajtóközlemény azzal a tartalommal jelent meg, hogy „[a] terrorcselekmény bűntette és más bűncselekmények miatt a Központi Nyomozó Főügyészség előtt folyamatban lévő büntető ügyben a főügyészségünk – a rendőrséggel közreműködve – a tegnapi napon őrizetbe vette Budaházy Györgyöt, akit gyanúsítottként hallgatott ki.” A sajtóközlemény szerint az indítványozóval szemben megalapozott gyanú áll fenn, hogy az ő utasítására hajtották végre a politikusok elleni merényleteket, amelyeket a gyanú szerint figyelmeztetésnek szántak, azzal a céllal, hogy az érintett képviselők nemmel szavazzanak egy parlamenti vita során. Emellett több – a fentiekben részletezett – bűncselekmény felbujtójaként gyanúsította meg a KNYF az indítványozót. Mindezeket követően 2009. július 14-én is közleményt adott ki a KNYF „Újabb gyanúsítottak a terrorcselekmény bűntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban” címmel, amely három újabb személy őrizetbe vételéről, kihallgatásáról és gyanúsításáról tájékoztatott. E közleményben a KNYF ismételen kiemelte, hogy az indítványozót gyanúsítják a képviselők elleni támadások kivitelezésével terhelt csoport létrehozásával. 2009. július 24-én egy sajtótájékoztató keretében videó-felvételt mutatott be az ügyészség, amelyen látható robbantással is a Magyarok Nyilai szervezetet hozták összefüggésbe. 2009. augusztus 17-én kelt sajtóközlemény két újabb személy elfogásáról tájékoztatott, megismételve a korábbi gyanúsításokat. Hasonló tartalmú közlemény született 2009. szeptember 3-án, október 15-én – ebben a közleményben arról is tájékoztatást adott a KNYF, hogy az indítványozót több ízben is gyanúsítottként hallgatták ki, és emberölés előkészületével is gyanúsítják –, továbbá november 10-én is. 2010. január 15-én pedig a KNYF arról tájékoztatta a közvéleményt, hogy az indítványozó továbbra is előzetes letartóztatásban marad, és őt további bűncselekmények elkövetésével gyanúsítják – ugyanis a gyanú szerint a merényleteket az általa létrehozott Hunnia Mozgalom tagjai hajtották végre.

- [3] 2009. április 6-án az alkotmányjogi panaszban támadott alapügy II. rendű alperese kihallgatásra jelentkezett a NNI-nél, és arról tájékoztatta a nyomozóhatóságot, hogy tudomással rendelkezik egy csoportról, amely a gyanúsítás tárgyává tett cselekményeket elkövette. Információit arra alapozta, hogy ismer egy személyt a csoportból, akivel sokat beszélgetett, és beszélgetéseiket egy idő után a telefonjával is rögzítette. Ezt követően 2010. január 1-jén postai úton egy ismeretlen feladótól üdvözlőlapot kapott „Boldog újévet kívánnak a bebörtönzött politikai foglyok gyermekei” felirattal. Erről az alapügy II. rendű alperese bejelentést tett, mivel azt fenyegetésnek érezte. 2010. február 8-án a kurucinfo.hu portál személyes adatait is közölte mint az ügyben a le tartóztatottak ellen ténykedő emberét. Ennek hatására az RTL Klub Televízió (a továbbiakban: RTL Klub) felkereste őt, ahol az alapügy II. rendű alperese beszámolt az őt ért fenyegetésekről, és átadta az RTL Klub-nak a rendelkezésére álló hangfelvételeket.
- [4] Az alapügy I. rendű alperese – ATV Zrt. (a továbbiakban: ATV) – első alkalommal a 2010. február 27-ei Híradó című műsorában számolt be arról, hogy az alapügy II. rendű alperese nyilatkozott neki, amely során kifejtette, hogy nyilvánosan vállalja „hogy ő buktatta le a Magyarok Nyilait, vagy azt a szervezetet, amely az ügyészség gyanúja szerint több politikus ellen is merényletet követett el.” A műsor narrációja alatt a „Budaházy ellenségei” felirat futott. Az adásban megjelent a II. rendű alperes is, akinek a nyilatkozata alatt az „Életveszélyesen megfenyegették” felirat volt látható. A riport narrátora ezt követően azt az információt közölte, hogy a II. rendű alperes szerint az indítványozó vezette a Magyarok Nyilai csoportot, amely nem csupán az akkori hatalom ellen küzdött, hanem a mindenkori hatalmat akarta megfélemlíteni. E tekintetben a II. rendű alperes úgy nyilatkozott a műsorban, hogy az új hatalom is megkapta volna a saját Molotov-koktélját, robbantását, tüntetéseit. A fenti riportot követően, 2010. február 28-án a www.atv.hu internetes oldalon közzétételre került egy videó „Bármilyen kormány Molotov-koktél kapott volna a Magyarok Nyilaitól” címmel, amelyben a fenti állítások ismétlődtek meg. 2010. március 2-án az ATV Egyenes beszéd című műsorában a műsorvezető egy MSZP-s politikussal beszélgetett, aki az indítványozó tevékenységét a JOBBIK Magyarországiért Mozgalommal, annak akkori vezetőjével, és egy európai parlamenti képviselőjével hozta összefüggésbe, majd ismertette, hogy az indítványozót milyen bűncselekmények elkövetésével vádolják. A 2010. március 4-ei ATV Híradóban ismét téma volt a hangfelvétel, amellyel összefüggésben a bemondó azon állítást fogalmazta meg, hogy az Egyenes beszédben nyilatkozó politikust is meg akarta támadni a Magyarok Nyilai szervezet. Ezen riportban a KNYF vezetője is megszólalt, aki szerint a gyanúsítottak köre még bővíülhet. Ugyanezen a napon a www.atv.hu internetes oldalon is foglalkoztak a kérdéssel, ahol olyan állítások jelentek meg, mint pl. „Az MSZP elnökére is „vadásztak” az [indítványozó] emberei”. 2010. március 8-án a Jam című műsorban a műsorvezető a II. rendű alperessel beszélgetett, ahol a felvétel készüléséről és az őt ért fenyegetésekről beszélgettek. A II. rendű alperes szerint az indítványozó és társai „fejlődő terroristák voltak, de [a II. rendű alperes szerint] terroristák”. Ugyanezen műsor 2010. június 22-ei adásában is vendég volt a II. rendű alperes, ahol hasonló tartalmú beszélgetés zajlott.
- [5] Az indítványozó a fentieket követően fordult a keresettel a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék) annak érdekében, hogy az állapítsa meg, hogy az ATV és az alapügy II. rendű alperese megsértette a személyhez fűződő jogait, ezen belül a jóhírnevét, mert róla az ATV műsoraiban a II. rendű alperes valótlan tényállításokat tett, az ATV pedig ennek teret adott – így híresztelés miatt kell felelnie. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperesek részben olyan tényeket állítottak róla, melyek valótlanok, valamint olyan cselekményekkel hozták összefüggésbe, amellyel őt meg sem gyanúsították, emellett egy folyamatban lévő ügyről úgy adtak tájékoztatást, hogy abból az ügy állása nem derült ki. Emellett kész tényként közöltek olyan eseményeket, amelyek még nem nyertek bizonyítást. Az indítványozó álláspontja szerint a közlések nem feleltek meg a PK. 14. számú állásfoglalásának, azok ugyanis nem voltak tényszerű közlések. Álláspontja szerint a II. rendű alperes sajtó fellépései előtt a közvélemény a nyomozó hatóságok ténykedését kétkedve fogadta, így az általa elmondottak kifejezetten sértették a jóhírnevét.
- [6] Az ATV – hivatkozva a PK. 14. számú állásfoglalásra – kérte a kereset elutasítását, mivel álláspontja szerint megfelelt a korrekt tájékoztatás követelményének, tekintettel arra, hogy a műsorból egyértelműen kiderült, hogy az ügy még nyomozati szakaszban van. A műsorban elhangzó közléseket pedig nem lehet a szövegkörnyezetéből kiragadva értelmezni.
- [7] A Törvényszék első fokon meghozott döntésében az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a PK. 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóközleményt mindig a maga egészében kell vizsgálni, a PK. 14. számú állásfoglalása szerint pedig a kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Ha pedig büntetőeljárásról tudósít, amely végül nem vezet elítélésre, akkor ennek tényéről is köteles beszámolni. A Törvényszék kiemelte, hogy az indítványozó önkényesen ragadta ki az általa sérelmesnek tartott közléseket. Az ATV ugyanis kellő hangsúlyt fektetett minden citált műsorában annak rögzítésére, hogy az ügy még csak nyomozati szakaszban van, és hogy éppen hány gyanúsítottja van az ügynek,

valamint azt is, hogy az indítványozót még csak gyanúsítják a cselekmények elkövetésével. A Törvényszék szerint minden egyes riportban elhangzik az is, hogy csak a hangfelvételen szereplő információkat teszik közzé, amelynek a valódiságát senki nem erősítette meg. A Törvényszék ítélete szerint a műsorok egymást követő napokon, vagy rövid időintervallumban kerültek adásba, így ezeket együtt kell értékelni. Ez alapján egyértelmű, hogy nem kell minden állítás után a műsorban kiemelni, hogy ez pusztán még csak gyanúsítás. A Törvényszék azt is hangsúlyozta ítéletében, hogy az előtte fekvő ügyben kizárólag arról kellett döntenie, hogy az indítványozó által kifogásolt közlések ténylegesen valótlan tényállítások voltak-e, vagy pedig pusztán egy büntetőügy ismerhető állásáról számoltak be – a bűnösség kérdésében azonban értelemszerűen nem kellett és lehetett döntenie. E körben azt is hangsúlyozta a Törvényszék, hogy a kifogásolt riportok kizárólag a hangfelvételeken elhangzó információkat ismertették, nem hangzottak el olyan közlések, amelyeket a felvételek nem támasztanak alá. Több kifogásolt közlés tekintetében kiemelte az elsőfokú ítélet azt is, hogy azok a riportalanyoktól hangzottak el, és azok mind összefüggésbe voltak hozhatóak a gyanúsításban szereplő kérdésekkel. Ezeket az állításokat és a II. rendű alperes azon kijelentését, amelyben az indítványozót terroristának nevezte, a Törvényszék csak véleménynyilvánításként tudta értékelni, és egyértelműen megállapította azokkal kapcsolatban, hogy nem keltették azt a látszatot, hogy az ügy már jogerősen befejeződött volna.

- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéltáblához (a továbbiakban: Ítéltábla), amely ítéletében a Törvényszék ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben az indítványozó főképp a keresetének indokait ismételte meg, kérte azonban, hogy az Ítéltábla az ATV-t arra is kötelezze, hogy a www.atv.hu internetes oldaláról is távolítsa el az összes vele összefüggésben álló hírt.
- [9] Az Ítéltábla az indítványozó fellebbezését nem találta alaposnak. Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a peradatokból helyes és okszerű következtetéseket vont le. A Törvényszék ugyanis általánosságában és tételesen is megvizsgálta az indítványozó által kifogásolt közléseket. Az Ítéltábla ítéletében kiemelte, hogy a Törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a perben nem volt olyan, az indítványozó által sérelmezett kitétel, amit ne támasztott volna alá a büntetőeljárás peranyaga. Annak megítélése pedig nem feladata a polgári ügyekben eljáró bíróságnak, hogy a kijelentések alapjául szolgáló hangfelvétel hitelességét vizsgálja, az ellentmondásokat feloldja. A másodfokú bíróság azt is hangsúlyozta, hogy egy büntetőeljárásról való tudósításban a média általában azokat az információkat emeli ki, amelyek a közvélemény érdeklődésére számot tartanak, illetőleg amivel nagyobb nézettség érhető el. Az Ítéltábla is kiemelte ítéletében, hogy a citált adásokban elhangzottakból nem következett, hogy azok már lezárt ügyek lennének, sőt egyértelműen kiderült, hogy azok még nyomozati szakaszban vannak.
- [10] 1.3. Az indítványozó az Ítéltábla ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely azonban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsősorban a pontosított keresetének való helyt adó ítélet meghozatalát kérte, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását. Úgy véli, hogy a kifogásolt közlemények nem jelölték meg pontosan, mi képezi a gyanúsítás, és mi a vád tárgyát, valamint azt sem tartalmazták, hogy a cselekmények nem voltak bizonyíthatóak. A sajtószervet nem illeti meg a „kiragadás joga”, és az ártatlanság vélelmének elvét is figyelembe kell vennie. Elvárható lett volna, hogy csak azokról a közlésekről adjon tájékoztatást, amelyek a nyomozó hatóságok hivatalos közleményeiben megjelentek.
- [11] A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a PK. 14. számú állásfoglalás szerint a sajtószerv a büntetőeljárás befejezése előtt is tájékoztathatja nézőit és olvasóit a büntetőügy állásáról, a vádirat tartalmáról, ha az a valóságnak megfelelő, és később az eljárás végeredményéről is beszámol. A Kúria álláspontja szerint a II. rendű alperes által rendelkezésre bocsátott hanganyag ugyan titokban készült, tekintettel azonban arra, hogy a II. rendű alperes tanúvallomása is a peranyag részét képezi, így annak valótlanságát állítani főszabály szerint nem lehet. A Kúria ezzel összefüggésben azt is rögzítette ítéletében, hogy az ATV a II. rendű alperesnek ezen kijelentései alapján tájékoztatót, így annak tartalmáért nem terheli felelősség. A sajtóval szemben támasztott követelmény ugyanis a hiteles tájékoztatás, nincs azonban olyan korlátozás, ami szerint egy büntetőügyben a sajtó csak a vádirat, a nyilvános tárgyalás, a nem jogerős bírósági ítélet és a nyomozóhatóság hivatalos közleménye alapján tájékoztathatna. Egyetlen követelmény fogalmazható meg, hogy a sajtó a büntetőeljárás aktuális állásának megfelelően adjon híradást. Ezért ebbe az is beletartozik, hogy a nem titkos bizonyítékok tartalmáról tudósítson. Így a Kúria tévesnek ítélte az indítványozó azon elvárását is, miszerint a sajtó csak szó szerinti egyezéssel idézhetett volna a kifogásolt hangfelvételtől. A Kúria szerint tehát az ATV műsoraiban csak olyan állítások hangzottak el, amelyek a hanganyaggal egyértelműen alátámaszthatóak voltak.

- [12] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Törvényszék, az Ítéletábrá és a Kúria döntései sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdését. Álláspontja szerint ugyanis alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a sajtószabadság mint alkotmányos jog mértéke meddig terjed – tekintettel arra, hogy az indítványozó szerint a PK. 14. számú állásfoglalás idejémtúlt, és azt nem alkalmazák egységesen a bíróságok. Véleménye szerint megválaszolándó alkotmányossági kérdés, hogy a sajtó jogosult-e – álláspontja szerint – önkényesen kiragadott büntetőeljárású bizonyítékokra hivatkozva, kifejezetten szenzációhajhász céllal állításokat megfogalmazni egy olyan személyről, akit jogerősen még nem ítélték el.
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének vélt sérelme vonatkozásában előadta, hogy az ATV a kifogásolt műsoraiban csak az indítványozót nevezte meg, és olyan feltételezéseket fogalmazott meg (véleménye szerint ugyanis az elhangzottakat a műsorban továbbbszótték), amelyet kizárólag arra a hangfelvételtre alapoztak, amelynek valódiságát az indítványozó mindvégig tagadta (sőt, kifejezetten hamisítottak tartja). Az adásokban továbbá álláspontja szerint elhallgatták a gyanúsítás tényét, és azokat mint bizonyítottakat közölték. Úgy véli, hogy az eljáró bíróságok ezzel megsértették az ártatlanság vélelméhez való alkotmányos jogát, mivel arra a következtetésre jutottak, hogy az azonos műsorsávban való sugárzás, valamint a rövid időtartamban való rendszeres, ismétlődő tudósítás alkalmas volt arra, hogy a nézőkben tudatosítsa azt az első alkalommal elhangzó tény, hogy az ügyben még pusztán gyanúsítás történt. Elfogadhatatlannak tartja a bírósági ítéletek azon logikáját is, miszerint az indítványozónak olyan bűncselekményekkel való kapcsolatba hozása, amely miatt ellene nem emeltek vádat és nem is gyanúsítják azzal, megengedhető a sajtó számára. Az indítványozó álláspontja szerint mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok elmulasztották vizsgálni a bizonyítékrészleteket összességükben és teljességükben. Az alkotmányjogi panasz hivatkozik az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatára is, mely szerint a sajtó a mások által megfogalmazottakat csak hűen, a forrást beazonosítva, saját értékelés nélkül közvetítheti. Álláspontja szerint jelen ügyben ez a visszaélés volt megfigyelhető, így egyértelműen sérelmes volt. A bíróságok által tett megállapítások egyértelműen tévesek voltak, egy nyomozási bizonyíték nem igazolhat valótlán állításokat, amíg az ügyben nem születik jogerős döntés. Véleménye szerint a PK. 14. számú állásfoglalásában megfogalmazott elvek csak a lezárt nyomozati eljárásra alkalmazhatóak, a folyamatban lévő nyomozásra nem. Az ATV citált műsoraiban csak a KNYF által kiadott hivatalos közleményeket használhatta volna fel, és azokat nem egészíthette volna ki egyéb tartalommal. A fenti érvelést követően az indítványozó hosszan fejtegette továbbá az ártatlanság vélelmének elvével összefüggő jogirodalmi, tudományos álláspontot, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának kapcsolódó gyakorlatát. Ezzel összefüggésben ismételtlen kiemelte, hogy a tudósítás akkor nem sérti az ártatlanság vélelmét, ha csak a rendőrségi és nyomozóhatósági közlemények alapján tájékoztat.
- [14] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [16] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz iránti kérelmében a bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének a sérelmére alapozta. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [17] 2.2. A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [18] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztett elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt.
- [19] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványát.

- [20] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában arra hivatkozott, hogy a bíróságok ítéletei azért is sértik a személyiségi jogait, valamint az ártatlanság védelmét, mert az ügy tényállásának megállapítása során bizonyítékként fogadták el az alapügy II. rendű alperese által rendelkezésre bocsátott hangfelvételt (holott annak hitelességét az indítványozó mindvégig kétségbe vonta), és abból álláspontja szerint téves következtetéseket vontak le.
- [21] Ezzel összefüggésben fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [22] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a fentiekén túl abban jelölte meg a bírósági ítéletek általa vélt alaptörvény-ellenességet, hogy az eljáró bíróságok, egy véleménye szerint elavult joggyakorlatot alkalmazva (lásd: PK. 14. számú állásfoglalás), az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatát [pl. az indítványozó által megjelölt 34/2017. (XII. 11.) AB határozat] figyelmen kívül hagyva hozták meg döntésüket, és minősítették az ATV eljárását megfelelőnek.
- [23] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben alapvető alkotmányossági kérdésnek minősül, hogy a sajtószabadság mint alkotmányos jog mértéke meddig terjed, és e körben a sajtó jogosult-e – álláspontja szerint – önkényesen kiragadott büntetőeljárás bizonyítékokra hivatkozva, kifejezetten szenzációhajhász céllal állításokat megfogalmazni egy olyan személyről, akit jogerősen még nem ítélték el. E körben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az utóbbi időben több olyan határozatot is hozott, amelyben a tágabb értelemben vett kérdéskör vonatkozásában állást foglalt a fenti alkotmányossági kérdés vonatkozásában {lásd: 34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [22]–[53], továbbá 3002/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [42]–[78]}. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy jelen ügy vonatkozásában nem merül fel olyan – önálló, a korábbiakhoz képest újdonságot tartalmazó – releváns kérdés, amely alkotmányossági tartalom kifejtését igényelné.
- [24] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor abban az esetben is jogosult befogadni és érdemben elbírálni egy alkotmányjogi panaszt, ha azt észleli, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntést alaptörvény-ellenes jogalkalmazási tevékenység befolyásolta. Jelen indítvány vonatkozásában azonban az Alkotmánybíróság – a megállapított tényállás, a rendelkezésre álló dokumentumok, és az alkotmányjogi panasz alapján – úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróságok által hozott ítéletek vonatkozásában, az alkotmányjogi panaszban előadott indokolás alapján nem merül fel ennek lehetősége.
- [25] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) valamint *h*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2018. június 11.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/736/2018.

